

יעב"ץ ב"ק סו:

שם "קשו" בה רבה "ורב" יוסף. כל"ל ונ"צ
דוגמת זה ר"פ נערה (מ"צ צ') וקמ"ל
שהזוכה מן השמים לעלות לגדולה מגלין לו
טעמי תורה לפי שעסק בה לשמה וזכות רבים
מסייעתו [וערש"י בכתובות סס]: [ר' יעקב עמדין]

תורה וחיים לרבי חיים פאלאגיי מערכה כ'

קח כבוד
מי שמכבדין אותו מחזק לבו ומתדבב סכלו
נורינו הרב נס' תל"ח ד"ר ע"ב וסס' בדל"ח ע"ב
הביא חסד ס' הציוני דברכו' השמחה יתחזק כח הסכל יע"ש ומזה
ההה חסמע מהרה דכסהקהל נומנים פרנס על הצבור כמו גבאי וממונה
ודיין הו' גרף: יוחר מריף ומגהיג ממה שהיה מקודם וכולס חממים
עליו דלא היה כ"כ מקודם ואפטר דוה היה חמיה' פרעה הנמצא כוזה
איש אשר רוח אלהים בו כלומר דבלי שנכבדוהו לרוממו כח סכלו זך
ורוח אלהים בו מקודם ולכך א"ל אין נבון ומבס כמך דהית בגדר
השקלו' לעבד ובניח האסוהים ודוק

עדות ביעקב לרבי יעקב סופר

ולאור זאת יש מקום לפרש דברי התלמוד
כתובות דלעיל באופן נוסף מפירוש
רש"י ז"ל, דמה שרב יוסף תירץ הקושיא
שעשרים ושנים שנה לא תירצוה, לא היה רק
מסיבת ש"סייעוהו מן השמים לפרקה להיות לו
לשם" וכדפירש רש"י ז"ל, אלא יש לומר כנ"ל
שכל מי שממנים אותו לרב ופרנס על הציבור –
עצם וכבוד המינוי פועל "שמתחזק ליבו
ומתרבה שכלו", ולכן רב יוסף כשנתמנה
לראש ישיבה, עלתה בידו לתרץ הקושיא שלא
ידעו לתרצה עשרים ושנים שנה, דוק ועיין.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON